

VECKOBLADET

2012:20

120615

VÄLKOMNA TILLBAKA!

Dags igen, sommaren är kort. Men visst har det känts som om nåt fattats den senaste veckan. Glädjande nog är flera skribenter på hugget direkt så det blir ett välmatat första höstnummer. Hoppas ni läsare också är redo!

red

LÖRDAGSMUSIK

Helgeandskyrkan i Lund

18 augusti kl 17

Boel Videke, piano och orgel

KULTTURTIPS

Kryddvandring i Rosengård

Hur smakar sumak? Till vad används zaatar? Hur många smaker finns i kafta? Följ med Kryddor från Rosengård på en kryddprovning i Malmös Rosengård. Besök grönskande koloniträdgårdar och träffa boende som odlar. Gör en resa runt om i världen - mitt i Malmö.

Sön 19 aug kl. 14:00

[Läs mer »](#)

KINO - Anna Bolena

På Kino i Lund 20 augusti kl 18:00.

[Läs mer »](#)

Fladdermusvandringar i Malmö

15 maj - 18 september i Hammars Park/Pildammsparken

Tis 21 aug kl. 20:00

[Läs mer »](#)

MACK 21/8 Lena Frisk & Kristoffer Appelqvist

Standup på Ribban 21 augusti kl 20:00.

[Läs mer »](#)

Matkaravan

- smaka på våra nya matkulturer. guidade turer runt Möllevångstorget.

Tis 21 aug kl. 15:00

[Läs mer »](#)

Marshall Jefferson

Housens gudfader öppnar höstsäsongen på Inkonst med en fet konsert supportad av Johanna Knutsson och Rome & Sune vid skivspelarna. På Inkonst 24 augusti kl 23:00.

[Läs mer »](#)

Hela kulturcentralens [program »](#)

SKIT FLYTER AV GUNNAR STENSSON

Exempel är Tillväxtverkets, Annie Lööfs och Stiftelsen för strategisk forsknings festande. Festfixaren Micael Bindefeld med sin slemmiga blanka kostym har enligt uppgift erhållit en kvarts miljon i månaden, långt mer än något forskningsprojekt. Iakttagelsen om skits egenskaper gjordes av den polske filmregissören Vajda.

ÅTERSTRÖMNINGEN TILL KOMMUNALA SKOLOR AV GUNNAR STENSSON

Ett Köpenhamnsbesök, som blev helt annorlunda än planerat, ledde till att jag läste Politiken på ett näringsställe vid Israels Plads. På tidningens förstasida önskades de 600 000 eleverna i den danska folkskolan lycka till inför det nya läsåret. De danska folkskolorna är bättre än sitt rykte, påpekar tidningen och en återströmning av elever från friskolorna, där endast 3 % av eleverna går, är tydlig.

Samtidigt börjar det svenska läsåret. En liknande återströmning till de kommunala skolorna har inletts här, inte minst i Lund, fast få uppmärksammar det.

FREE BRADLEY MANNING AV GUNNAR STENSSON

Det var han som avslöjade de amerikanska helikoptersoldaternas lustmord på civila Bagdadbor.

Sedan dess är han fängslad och utsatt för grym och förnedrande behandling, påpekar Olle Lönnaeus apropå den sensationella vändningen i Assange-affären.

”Kalla mig gubbjävel” skriver Niclas Ericsson i ett fräsande angrepp på niandet. ”Finns det några skäl alls att införa ett artighetsniande som aldrig varit brukligt i vårt språk?” frågar han.

Marknadens man är rubriken på en artikel där Kenneth Hermele synar Assar Lindbeck, den man som avreglerade Sverige och bidrog till att Milton Friedman och ett par finansspekulanter fick ekonomipriset i Nobels namn. Milt i ord men hårt i sak avslöjar han Assar Lindbeck som ”förblindad av sina teorier om en väl fungerande marknad”

Alla tre exemplen är hämtade från Sydsvenskan 16/9. Läs gärna Sydsvenskan, men läs med urskillning.

NÅGRA FRAMTIDER AV ULF NYMARK

Atomkraft – framtidens energi?

Mer atomkraft vill statliga Vattenfall och flera borgerliga partier ha. Bra om dessa atomkraftskramare ville ta sig en funderare på vad en nordamerikansk man vid namn Jeff Immelt säger: ”Atomkraft är så dyr i jämförelse med andra former av energi att den är verkligt svår att motivera.” Herr Immelt är inte mister vem som helst: han är VD för ett av världens största företag inom elbranschen - General Electric.

Emporia – framtidens handel?

Ett nytt externt köptempel ska öppna utanför Malmö. Emporia ska det heta. Kring Emporia är det nu euphoria. 7000 nya jobb kommer att skapas. Säjts det. Detta med nya köptempels jobbskapande kapacitet tillhör borgerlighetens och marknadsnissarnas mest omhuldade myter. För en myt är det förstås. Inom handel skapas i princip bara nya jobbtillfällen som i den utsträckning som handelns samlade omsättning ökar. Fast rationaliseringar som t ex självbetjäningsskassor motverkar förstås den eventuella ökning av jobbtillfällen som tillväxten av omsättningen kan skapa. Blir det 7000 arbetstillfällen vid Emporia försvinner i princip 7000 jobb någon annanstans i Malmö och Skåne. För min del önskar jag att detta köptempel går samma öde till mötes som drabbade den iberiska staden med samma namn omkring år i slutet av 200-talet efter vår tideräkning. Staden raserades då av frankerna. Givetvis menar jag inte att frankerna ska förgöra Malmös Emporia – men jag hoppas innerligt att Marknadskrafternas ”kreativa förstörelse” så snart som möjligt ska drabba köptemplet.

Elbilar – framtidens motorfordon?

När nu etanol, raps, palmolja med flera ickefossila motorfordonsbränslen visat sig vara föga miljö- och klimatvänliga ser många elbilen som en biltrafikanternas frälsare. Men hur ser det egentligen ut på elbilsmarknaden? Den globala konsultfirman Roland Berger Strategy Consultants har enligt Svenska Dagbladet kartlagt marknaden. Knappt en promille av världens totala bilförsäljning utgörs av elbilar. Den försäljning som sker är extremt beroende av statliga subventioner. ”I princip är det så att om man inte har stora subventioner för elbilarna, så säljer man inte några”, säger, Per M. Nilsson, talesperson för företaget. Det krävs ”stora subventioner, i storleksordningen 100 000 kronor, för att elbilen ska få någon spridning”, enligt konsultföretaget. För min del tror jag inte att ens de mest bilvurmande borgare skulle vara beredda till så stora subventioner till bilägarna. Men man kan inte vara säker ... Hur som helst fastslår Riksrevisionen i en rapport att elbilarna år 2020 kommer att ha minskat *personbils*flottans koldioxidutsläpp med mindre än *en* procent! Men biogas och andra klimatvänliga biodrivmedel då? Riksrevisionen räknar med att biodrivmedel kan minska utsläppen av växthusgaser med mellan 6 och 12 procent år 2020 – men då har inte hänsyn tagits till förändrad markanvändning. Dessa minimala utsläppsminskningar är givetvis långt ifrån vad som behövs för att nå klimatmålen. Rapporten är ytterligare ett tungt vägande dokument som visar att det finns ett enda verkligt effektivt sätt att reducera utsläppen från transportsektorn och det är förstås att bilresandet minskar.

GRÖNT, GULT, BLÅTT, VITT AV GUNNAR STENSSON

Vita malvor slingrar elegant uppför nässlornas och kardborrarnas stjälkar. De smidiga revorna skjuter skott: tunga bladknippen som tynger och kväver värdväxterna.

Ett bestånd balsaminer vidgar sedan några år sitt territorium. Den dyiga däliden längs ån lyser mättat rödlila. Man hör knäppandet när balsaminernas kapslar skjuter ut sina frön och erövrar ny mark för nästa säsong.

Dammens blanka vatten klyvs av en välvd glänsande karprygg. Den massiva kroppen glider värdigt mot ett hörn där flera andra fiskar rör sig.

Tre svarta fåglar speglas när de svävar över vattnet. De slår sig ned på betongbalken bland änderna. Tre storskarvar. Nu blickstill, Deras spjutnäbbar pekar snett uppåt. En av dem faller ut vingarna.

Mitt i dammen flyter smådoppingens bo som en liten flotte. Honan ligger där med ett par ungar. I juni förstördes ett bo av blåst och regn, men det nya försöket har alltså lyckats.

Ett enda svanpar har lyckats rädda en enda unge genom de farliga sommar- månaderna. Från början var ungarna två. Råven eller minken har nog tagit den ena. Man har kunnat se färska tömda svanägg på stigen.

Hägrarna syns inte till, men det myllrar av knäppande sothöns och änder.

Klasar av björnbär mognar hastigt i det varma solskenet. Buskarna är extremt taggiga och taggarna har hullingar som biter sig fast i hud och kläder.

Jag tittar upp genom en glugg i den branta brinkens lövmassor. Grönt, gult, blått, vitt. Naivt och enkelt: gröna löv, gul kornåker, blå himmel, vita molntussar. Som en barnteckning.

På hemväg råkar jag möta några studenter från SLU i Alnarp vid åbron. De har satt ut en ålafälla. Syftet är att räkna ål, men de tror inte att de kommer att fånga någon. Ålarna håller på att ta slut, men jag berättar att jag såg en för fyra fem år sedan, i en av dammarna.

”PERSONLIG VINNING UNDERGRÄVER USA:S EKONOMI”

AV GUNNAR STENSSON

Joseph E Stiglitz, nobelpristagaren i ekonomi, definierar de senaste årens ekonomiska utveckling i USA så här: ”inkomst och förmögenhet koncentreras till toppen medan urholkningen finns i mitten och den tilltagande fattigdomen i botten.” Marx gjorde samma iakttagelse redan i sitt kommunistiska manifest.

Stiglitz skiljer mellan vinst och ”personlig vinning”. Han konstaterar att bankirer ”som fört såväl den globala ekonomin som sina egna företag till ruinens brant fick extra stora bonusar.”

”Personlig vinning” har varit drivkraften bakom en oproportionerligt stor del av förmögenheterna.

Verkställande direktörer tillskansar sig ”en orimligt stor andel av företagens intäkter.”

Annan personlig vinning har tillkommit genom toppens politiska monopol: man säljer dyrt till staten och köper till exempel mineralrättigheter till ”omåttligt låga priser”.

Stiglitz angriper den ”befängda föreställningen att det gagnar alla när toppskiktet berikas”.

”Personlig vinning” förvrider ekonomin. Genom ett ”halvt korrupt finansieringssystem för valkampanjer och svängdörrar mellan stat och näringsliv” har de som äger makten över pengarna också monopol över den politiska makten. Det demokratiska genombrottet för hundra år sedan skapade en motvikt till det vinningslystna toppskiktet i samhället. Nu har det tillvällat sig också den politiska makten.

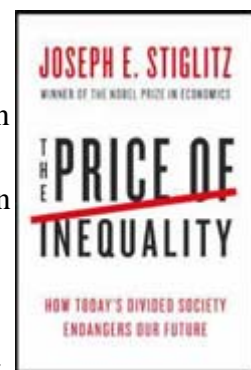
USA ”favoriserar rika och erbjuder rättvisa åt dem som har råd”.

Grundläggande för Stiglitz resonemang är distinktionen mellan vinst och ”personlig vinning”. Den ”personliga vinningen” är uteslutande parasitär och skadlig. Parasiterna är verkställande direktörer, bankirer som inkasserar bonus och politiker som suger ut staten.

Deras agerande hämmar tillväxten, och alltså den verkliga vinsten. I länder som Grekland, Italien och Spanien har de försatt staten i en situation på gränsen till bankrott.

I svensk debatt förekommer inte distinktionen mellan vinst i bemärkelsen företags sunda vinst och den personliga girighetens excesser. De tärande bankirerna, direktörerna och politikerna beundras som om de bidrog till vinst och tillväxt när de i själva verket underminerar landets ekonomi.

Joseph Stiglitz publicerade nyligen boken ”The Price of Inequality: How today’s Divided Society Endangers our Future”. Sydsvenskan publicerade 21/7 hans artikel ”Den amerikanska drömmen har blivit en myt. USA uppvisar störst ojämlikhet bland världens utvecklade länder.”

KRIGSHOT I MELLANÖSTERN AV GUNNAR STENSSON

Blodbadet i Syrien fortsätter. Omvärlden är passiv. Ett skäl till detta kan vara den hotande större konflikten mellan å ena sidan USA och Israel och å den andra Iran.

Israeliska politiker hotar åter att anfälla Iran. New York Times varnar 14/8 Israel för konsekvenserna. Förhandlingar med Iran har nyligen inletts. Ett israeliskt anfall skulle kunna leda till en oöverskådlig katastrof.

VB publicerade i våras en översättning av Günter Weiss varning för ett möjligt israeliskt

kärnvapenanslag. Tidskriften Der Spiegel följde upp nobelpristagarens dikt med ett stort reportage om Tysklands försäljning av kärnvapenbestyckade ubåtar till Israel, avsedda att placeras utanför den iranska kusten.

Den amerikanska tidskriften Foreign Affairs fortsätter debatten i juli-augusti-numret 2012 under rubriken ”**Why Iran should get the bomb**”.

Tidskriften sammanfattar artikeln som skrivits av professor Kenneth N. Waltz vid Columbia-universitetet så här:

”Ledare i USA och Israel har deklarerat att ett kärnvapenbeväpnat Iran utgör ett unikt skrämmande framtidsscenario och rentav skulle innebära ett existentiellt hot. I själva verket skulle det vara den bästa möjliga lösningen av den aktuella konflikten mellan Väst och den Islamiska republiken. Ett kärnvapenbeväpnat Iran skulle innebära en mer varaktig maktbalans i Mellanöstern och leda till större stabilitet, inte mindre.”

Professor Waltz ser tre möjliga utgångar av krisen kring Irans kärnenergiprogram.

Den första möjligheten innebär att sanktionerna skulle tvinga Iran att ge upp sina planer. Det är ytterst osannolikt, vilket bland annat exemplet Nordkorea visar. Sannolikt blir effekten att Iran ser större skäl att skaffa sig skyddet från det ultimata avskräckningsvapnet.

Den andra möjligheten är att Iran avbryter utvecklingen alldeles före ett kärnvapentest, men bevarar möjligheten att skapa ett kärnvapen på kort tid. Det är så Japan agerat. Kanske skulle USA och Israel acceptera en sådan utgång.

Den tredje möjligheten är att Iran fortsätter som hittills och avslutar med att inför världen genomföra ett kärnvapentest. Enligt USA och Israel är en sådan utgång oacceptabel och innebär ett existentiellt hot. Ett sådant språk är typiskt för stormakter. Men varje gång ett nytt land har lyckats ta sig in i kärnvapenklubben har de andra medlemmarna ändrat sig och valt att leva med det.

Israels kärnvapenmonopol har i fyra decennier underblåst instabiliteten i Mellanöstern. Ingen annanstans förekommer ett sådant monopol. Militär makt kräver att balanseras. Det förvånande med Israel är att det har dröjt så lång tid innan en balans börjar framträda.

Genom att bomba anläggningar i Iran och Syrien har Israel på kort sikt fördröjt uppkomsten av en kärnvapenbalans.

Kanske ska den uppkomna krisen ses som en relativt ny kärnvapenkris utan snarare som slutstadiet i en kris som pågått i fyra decennier som kommer att upphöra när den militära balansen är återupprättad.

Professor Waltz hävdar att de iranska ledarna agerar rationellt och att påståendet att de är galna är felaktigt. Det är inte troligt att Iran skulle använda sitt kärnvapen till att angripa Israel med de konsekvenser det skulle innebära. Historien visar att makter som fått tillgång till kärnvapen inte blir mer aggressiva utan mindre. Historien visar att innehavet av kärnvapen leder till ökad stabilitet.

Foreign Affairs innehåller ytterligare två artiklar om Iran-krisen med ett något annorlunda perspektiv. Graham Allison undersöker vilka förhandlingsslutsatser man kan dra av den kubanska missilkrisen och Amatzia Baram undersöker hur president Saddam påverkades av Västs avskräckningspolitik.

RAPPORT FRÅN ALMEDALEN

FRÅN LUCIFER, VÅR UTSÄNDE MEDARBETARE.

Ja det gick naturligtvis inte att motstå i längden. Här läser man år efter år hur Sveriges politiska centrum under en vecka i juli förflyttas till Visby. Veckobladet är visserligen strikt inriktat på Lund med omnejd, men nu satsade Lunds kommunstyrelse bortåt en halv miljon för att vara där och representeras av sina ledande politiker, dvs Mats Helmfrid, Tove Klette m.fl. Det är klart att det måste bevakas.

Det blev alltså en billighetsbiljett till Stockholm, och pendeltåget till Nynäshamn och en båtbiljett till Visby och jag förstod återigen varför Gotlandsbolaget är så illa omtyckt. Jag kom till själva Almedalen i lagom tid för att få en glimt av Reinfeldt i talarstolen. Jag tror inte precis han sa något intressant. Sen sov jag hos en semestrande son ute i Tofta, två mil söder om Visby.

Den arbetande pressen

Nästa morgon gick jag till Presscentrum för att fixa min ackreditering, dvs. en liten plastbricka där det stod PRESS. Det gick bra med hjälp av ett papper från VB:s ansvarige utgivare. Men vinsten var måttlig: man fick använda deras datorer, men nuförtiden har ju alla laptoppar och smarta telefoner som fixar allt, så där var inte precis någon rusning.

Ja, och sen var jag igång ett och ett halvt dygn framöver. Jag tänker inte beskriva det i detalj – alla har säkert läst sådana rundmålningar till leda. Jag deltog inte heller så intensivt i festligheterna – Veckobladets traktamentsregler tillåter inte några sådana, utan när det blev kväll sökte jag mig till Busstorget och tog Regionbussen ut till Tofta. Jag missade nog en del där, men hann snika mig till några glas på de öppna mottagningar som startar på alla håll vid 18-tiden. Jag hade fel på en punkt: jag hade tagit för givet att det var vitt vin som bjöds, men det var rosé som helt dominerade. Utskänkningen var emellertid generös: ingen räknade glasen som hämtades och det var fritt fram för den intresserade allmänheten. Ja, det är ju skattebetalarna som bjuder.

Stockholmsmedia möter Stockholmspolitiker

Men vad är då Almedalen.

Jo, en park nere vid hamnen där partiledarna håller sina halvtimmesanförenden på kvällen, men mera symboliskt är det en årlig träff mellan media och politiker. De som räknas är Stockholmsmedia och Stockholmspolitiker, låt oss säga max 50 personer ur vardera gruppen. Det är s.a.s. alfahannarna, De är förstås omgivna av uppvaktningar av betahannar och – honor som är många fler: landsortsjournalister och kommunalpolitiker med säg femhundra pers i

vardera gruppen. I en ytterligare periferi, gammagruppen finns alla de som bär och flyttar och delar ut broschyrer, influgna assistenter och ungdomsförbundare som agerar hejklackar till sina partiledare och tillägnar sig politisk kultur, låt oss säga tillsammans upp emot tiotusen.

Verksamheten, seminarierna, finns överallt i stan med koncentration till Hästgatan, Donners plats och hamnen. Expressen hade 50 man på plats i Viby och gav ut en daglig 32-sidig tidning med bara Almedalsnytt. I deras stuga fanns Niklas Svensson, tidigare verksam med Politikerbloggen, sen politisk reporter på TV4 och Expressen. Svensson var ett tag avstängd eftersom han blev bötfälld i härvan med dataintrång hos S vid valet 2006 (lustigt att det alltid är folkpartister inblandade i sådant?). Förbi Svensson i Expressens valstuga passerade alla politiker revy, en varje halvtimme. Han var självklart Almedalens enskilt mäktigaste person i år.

Nåväl, hur ska man se på Almedalens politiska ekonomi, dess historia och framtid? Ständigt större, fler människor och evenemang? Jag lyssnade på ett seminarium om det, ordnat av samtidshistorikerna vid Södertörns universitet, med Kjell Östberg som ordförande. Först framträdde Klas Eklund, som har varit med längst – han var med Palme där på 60-talet och kunde berätta om det stillsamma och seriösa ekonomiska seminarium som ordnades av S. Sen berättade Jan-Erik Larsson, sexliberal i Lund på 60-talet, sedan politik redaktör på Sydsvenskan, direktör på Svenskt Näringsliv och nu konsult på Prime Konsult och en av landets mest framgångsrika propagandister (han var ledande i kampen mot löntagarfonderna och i den valkampanj som fick oss med i EU). Så kom VPK, med Lars Werner badande från bryggan utanför. I slutet av 80-talet blandade sig SAF i leken som ett led i sin allmänna offensiv och efter hand dök det upp den ena efter den andra näringslivsorganisationen. Då kom också folkpartiet med ett seminarium – de borgerliga partierna betraktade länge Almedalsverksamheten som i första hand ett socialdemokratiskt jippo och det ville man inte stödja.

Sen expansion

Men nu var alla riksdagspartierna med och 2001 var man uppe i ca 50 evenemang. Lena Mellin, Aftonbladet, hade inget särskilt att berätta men hon var med ibland och då var det inte så många som brydde sig om Almedalen, Mona Sahlin berättade att när hon blev socialdemokratisk partiledare så var det första gången hon var i Almedalen. År 2005 var man uppe i 250 och 2009 i 1041 evenemang. Och i år var det 1818 – den stora expansionen är sen, bara fem år gammal.

Hur blir det framöver? Ja, det troliga är att nu planar det ut eller rent av krymper. Ett hotellrum i Visby måste beställas år i förväg och kostar sådär 2000-3000 per natt. Lokaler att hålla seminarier i har på samma sätt hög hyra. Jan-Erik Larsson berättade att han ofta fick frågor från företagsledare om det var lönt att ordna något evenemang och han avrådde oftast. Det är helt enkelt inte värt pengarna. Ville man träffa någon särskild politiker eller journalist är det billigare och bättre att åka hit över dan och bjuda på en lunch. Visby tål inte fler evenemang och kostnaderna håller på att bli för höga för vad man får i utbyte.

Väl använda pengar?

Ja, vad är utbytet? Skånelandstinget och några skånska kommuner hade hyrt ett stort gammalt bankhus, för tillfället kallat Öresundshuset, som måste ha varit med de absolut dyraste och mest centrala lokalerna. Lunds kommunstyrelse som skär ner på alla sociala och kulturella utgifter hade råd att bidra med 300,000 till det hela och beviljade sug därutöver själva 150,000

för kommunstyrelseledamöternas resor och uppehåll. Jag gick dit, drack några öl och åt några läckra smörrebröd för att i någon mån få återbäring på kommunalskatten. Ja, där kunde man alltså möta Mats Helmfrid, Tove Klette och Christer Wallin för att inte tala om Vilmer Andersson (v) och Vellinges Göran Holm. Det var gott om chips och salta jordnötter och det fanns travar av broschyrer om Öresundsregionens förträfflighet. Väl använda pengar? Nej, jag tror inte det. Men i Sydsvenskan berättar den utsände journalisten vilken succé Öresundshuset var. Verkligen? Hanna G, (v) var f.ö. också i Almedalen men hade omdöme nog att betala själv.

Jag var på ett av seminarierna där, arrangerat av Jernhusen som ju äger våra stationshus och vi var väl så där tio åhörare. Jernhusen presenterade sig som ett fastighetsbolag som ytterst marginellt och bara i det fjärran förgångna hade med järnvägar att göra. Att det finns någonstans att köpa biljetter i deras hus, t.ex. i Lund, brydde de sig inte om, det var SJ:s ensak. Moderatoren, Jan Wifstrand, tyckte det var roligast att prata mest själv och släppte endast med tvekan in två frågor efter två timmars snack.

En uppskattad fringis

Vad tycker jag då om Almedalen? Ja man ser ju en del uttalanden om att det här är politikens Kiviks marknad, i regel uttalat av människor som inte tycker om Kiviks marknad.

Sjöbo, Kivik eller Almedalen?

Själv tycker jag att det är inget fel på den även om det är Sjöbo marknad jag brukar besöka. Marknader har sin funktion. Det är väl roligt för journalister från Hässleholm och Sundsvall att gå på presskonferens tillsammans med KG Bergström och Anders Borg. Och vem är jag att missunna landets kommunalpolitiker att komma samman i de ljumma Visbykvällarna och dricka rosé eller kanske något starkare med sina kollegor. Almedalsveckan är helt enkelt en *fringe benefit* för politiker och journalister, en liten extra förmån, en betald semestervecka som kompensation för ett ofta tråkigt och otacksamt jobb i kommuner och regioner. Men att det skulle vara väl använda pengar, nej, det ska ingen inbilla mig.

POLITISK DIVERSEHANDEL AV ULF NYMARK

Debatt om Byahuset inställd på grund av feighet

I början av juli fick samtliga partier i Lund från Föreningen Byahusets vänner i Södra Sandby en inbjudan till debatt om förslaget om indraget kommunalt ekonomiskt stöd till Byahuset. Debatten skulle äga rum den 23 augusti. Givetvis tackade Demokratisk Vänster ja till denna

inbjudan. Nu har vi i dagarna fått ett e-brev med följande lydelse från föreningen: "Vi har tacksamt mottagit anmälan från ert parti men tyvärr har alla partier som sagt sig inte stödja Byahuset trots påminnelse underlåtit att svara på inbjudan till vår debatt. Eftersom det inte blir mycket debatt om endast ena sidan ställer upp har vi tagit beslutet att ställa in debatten!" Det är naturligtvis höjden av feighet av de borgerliga partier som vill slopa stödet till Byahuset. Och det är förstås också att svika sina demokratiska plikter, men den räkningen får väl de borgerliga väljarna göra upp med partierna om i nästa val. Sanningen att säga är jag oklar över om något av de rödgröna partierna förespråkar indraget stöd, jag hoppas verkligen att så inte är fallet.

LKF och Brinck

Göran Brinck är namnet på den moderate ordföranden i LKF, kommunens fastighetsbolag. I ett par artiklar i Sydsvenskan i början av denna månad har han beklagat sig över att LKF inte får köpa mark av kommunen och att de privata bostadsbolagen kommer i första hand. I sanning ett märkligt uttalande: det är ju Brinck och hans partikamrater som tillsammans med de andra borgerliga partierna styr över kommunens mark. Av ideologiska skäl prioriterar borgarna alltid de privata byggherrarna (som för det mesta bygger svindyra bostadsrätter eller villor). De tusenden som står i bostadskön tvingas stå där extra länge på grund av borgerliga dogmer. Jag kan inte erinra mej ett enda tidigare tillfälle då Brinck fronderat mot denna borgerliga linje och krävt att LKF ska få tillgång mera mark. Fast nu vår vi förstås förvänta oss att Brinck ryter till mot i första hand den borgerliga majoriteten i Tekniska nämnden – den nämnd som råder över den kommunala marken. Eller?

Romney – rasistisk presidentkandidat i USA

Mitt Romney, republikansk presidentkandidat i USA, har varit och flörtat med ockupationsregeringen i Israel. Därvid har han förklarat för omvärlden att skillnader i ekonomisk utveckling mellan Israel och det ockuperade Palestina beror på kulturella olikheter. Palestinierna har med rätta beskyllt Romney för rasism. Eller kanske har Romney missuppfattats? Måhända menade han att ockupation och förtryck av ett folk är en del av den judiska kulturen? I så fall är detta givetvis också rasism.

Förhudar

Och apropå judisk tradition och kultur. En debatt om manlig omskärelse har i sommar dykt upp på bland annat Sydsvenskans sidor. Jag tänker inte lägga mej i den debatten. Men vill ändå konstatera att manlig omskärelse, liksom för övrigt allt annat som rör underlivet hos män såväl som kvinnor, har en framträdande plats i den judisk-kristna mytologin, liksom också i islam. En portalfigur i det för judendom och kristendom gemensamma religionsdokumentet Gamla Testamentet är det forntida Israels stora hero David - han som dödade Goliat och så småningom blev kung. Innan han erövrade kungakronan fick han i uppdrag att till Israels dåvarande härskare Saul leverera in etthundra förhudar från filistéerna (ett folkslag som då levde i nuvarande Palestina). David fullföljde sin uppgift med beröm godkänt: han levererade in inte mindre än dubbelt så många förhudar som begärts. Detta enligt Första Samuelsboken. Den religiösa innebörden av denna förhuds jakt är hölj i dunkel, men den bibliska förhudshistorien kan kanske vara bra att ha som bakgrund till den aktuella debatten.

Krigsminister Enström

Mats Skogskär heter en ledarskribent på Sydsvenskan. För VB:s läsare torde han vara mest bekant som hängiven försvarare av Israels användande av fosforgranater vid bekrigande av civila och militära palestinier. Stundtals glimmar klarsynen till hos herr Skogskär och ibland är han till och med riktig rolig. Som i Sydsvenskan den 14 augusti apropå krigsminister Enströms uttalande om att Saudiarabien inte är en diktatur, utan snarare en icke-demokrati. Skogskär avslutar där sin ledarkommentar med förslag på en definition av icke-demokratier – det är ”diktaturer som svenska ministrar vill hålla sig väl med.”

Idiotisk frågeställning om cyklister

Varje år i september ordnar MHF, Motorförarnas Helykterhetsförbund, ett trafiksäkerhetsseminarium i Tylösand. Här samlas trafikforskare, trafikplanerare, trafikpolitiker, poliser från hela landet. Seminariet är något av ett måste för alla som sysslar med trafiksäkerhet. I år har MHF haft den dåliga smaken att genomföra seminariet under rubriken ”Cyklister – ett hot mot nollvisionen?”. Jag vet förstås inte hur seminariet kommer att besvara den frågan, men bara det att den formulera en så idiotisk frågeställning visar hur bilfixerad en stor del av trafiksäkerhetsdebatten är. För inte är det cyklister som kör ihjäl de ca 300 personer som dödas i vägtrafiken varje år. I Trafikverkets olycksstatistik redovisas för åren 2006 till 2011 inget fall där en cyklist dödat en medtrafikant i en trafikolycka.